

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 63 0 Rs 047748 26 Rev
Sarajevo, 18.02.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Gorana Nezirovića, kao predsjednika vijeća, Sanele Kovač-Grabonjić i Sanje Jaramaz-Dedić, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice V.V. iz G., ulica dr. F.T. b.b, koju zastupa punomoćnik Jerko Čilić, advokat iz Ljubuškog, protiv tužene Osnovne škole Ruđera Boškovića u Grudama, ulica Ivana Alilovića broj 1, koju zastupa uposlenica tuženog Marija Miloš, radi diskriminacije i poništenja odluka, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Kantonalnog suda u Širokom Brijegu, broj: 63 0 Rs 047748 24 Rsž od 18.09.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18.02.2026. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova nastalih u povodu revizije.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Ljubuškom broj: 63 0 Rs 047748 23 Rs od 23.08.2024 godine, odbijen je tuženi zahtjev koji je glasio:

„Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„ Poništava se Odluka Školskog odbora (odvija se prigovor) br. 590/23 od 14.9.2023. godine i Odluka Školskog odbora o izboru kandidata za radno mjesto pod točkom 16. Natječaja br. 543-1/23 od 24.8.2023. godine.

Poništava se Rješenje Osnovne škole Ruđera Boškovića br. 592/23 od 14.9.2023. godine i Obavijest br. 498/23 od 24.8.2023. godine.

Poništava se Natječaj za prijem djelatnika na upražnjena radna mjesta pedagog škole na neodređeno vrijeme objavljenom u Večernjem listu 1.8.2023. godine pod točkom 16. Natječaja.

Utvrđuje se da je tuženik diskriminatorno postupao prema tužiteljici na način što je tužiteljici unatoč njenim kompetencijama i ispunjenim općim i posebnim uvjetima, te uredno predanoj prijavi za radno mjesto raspisanim Natječajem za prijem djelatnika na upražnjena radna mjesta pedagog škole na neodređeno vrijeme objavljen u Večernjem listu 1.8.2023. godine pod točkom 16. Natječaja, te donošenjem Kriterij za izbor kandidata prijavljenih na natječaj za radna mjesta u Osnovnoj školi Ruđer Bošković Grude br. 348/18 od 13.7.2018. godine propisavši naizgled neutralne odredbe, pravilo i kriterij, posebno odredbe čl. 4. i 5. istog odnosno povrijedio njeno pravo na jednako postupanje odnosno tužiteljicu koja je tražila zapošljavanje odnosno sudjelovala u Natječaju za posao doveo u nepovoljniji položaj dajući prednost osobni koja ima posao i radno iskustvo iz razloga što tužiteljica nema radno iskustvo, odnosno koja ima isto ili

više godina provedenih na evidenciji Službe za zapošljavanje onemogućivši joj zasnivanje radnog odnosa, odnosno stjecanje radnog iskustva, čime je počinio diskriminaciju na štetu tužiteljice.

Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi troškove postupka, sve u roku od 15 dana.“

Presudom Kantonalnog suda u Širokom Brijegu, broj: 63 0 Rs 047748 24 Rsž od 18.09.2025. godine žalba tužiteljice je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužiteljica i to zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji i pobijana presuda preinači tako da se usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova cjelokupnog postupka ili pobijana presuda ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U podnesenom odgovoru na reviziju tužena je osporila osnovanost revizijskih prigovora i predložili da se revizija odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama propisanim odredbom člana 241. stav 1. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP), ovaj revizijski sud je odlučio:

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev za zaštitu od diskriminacije na području zapošljavanja.

U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je, u bitnom, slijedeće činjenično stanje:

- Da je tužena raspisala natječaj (objavljen 01.08.2023. u Večernjem listu) za popunu slobodnih radnih mjesta, i to ukupno 19 od kojih je pod brojem 16, stručni suradnik – pedagog na koji se prijavila i tužiteljica. U natječaju su propisani opći i posebni uvjeti. Propisano je da će kandidati biti pozvani na intervju kojeg će provesti tročlano povjerenstvo;
- Da je prema priloženoj rang listi (obrazac A2) za navedeno radno mjesto najveći broj bodova ostvarila R.L. (19,33), dok je tužiteljica ostvarila 16 bodova;
- Da iz obrasca za bodovanje kandidata R.L. (obrazac A1) proizlazi da je ista dobila maksimalni broj bodova na osnovu radnog staža (10 bodova) jer je utvrđeno da taj staž iznosi 12 godina, 6 mjeseci i 10 dana, jedan bod na osnovu vremena provedenog na evidenciji službe za zapošljavanje (tri mjeseca i 20 dana), te je od tročlanog povjerenstva na intervju (L.M., B.B. i Lj.K.) dobila preostalih 8,33 boda,
- Da iz obrasca za bodovanje tužiteljice (obrazac A1) proizlazi da je ista dobila tri boda na osnovu radnog staža (tri godine i 14 dana), tri boda na osnovu vremena provedenog na evidenciji službe za zapošljavanje (tri godine, 16 mjeseci i 15 dana), te je od tročlanog povjerenstva na intervju (L.M., B.B. i Lj.K.) dobila preostalih 10 bodova;
- Da iz zapisnika tročlanog natječajnog povjerenstva (Z.P., M.T. i K.Č.) od 18.08.2023. godine su utvrđeni kandidati s najvećim brojem bodova za svako mjesto sabiranjem bodova iz sve tri kategorije;
- Da je Odlukom tuženog br. 543-1/23 od 24.8.2023. na radno mjesto pod tačkom 16. Natječaja primljena R.L.;

¹ “Službene novine F BiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

- Da je tužena poslala Obavijesti tužiteljici br. 498/23 od 24.08.2023. da nije primljena na navedeno radno mjesto jer je na isto primljena kandidatkinja R.L.;
- Da je tužiteljica uložila prigovor od 05.09.2023. godine, u kojem ukazuje da Pravilnik i Kriteriji nisu u skladu s zakonskim propisima, da je u obrascima A2 vidljiv samo zbir bodova ali ne i bodovanje kandidata; da je tužiteljica diskriminirana jer konkurentica ima više radnog iskustva te ukazuje se na nepravilnosti u natječajnoj proceduri;
- Da je Rješenjem v.d. direktorice škole od 14.09.2023. godine, odbijen prigovor tužiteljice na obavijest o rezultatima natječaja od 24.8.2023. godine uz obrazloženje da nije bilo diskriminacije prema tužiteljici.

Odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva prvostepeni sud je donio na osnovu slijedećih pravnih zaključaka:

- Da je tužena kao poslodavac iskoristila pravo utvrditi opće i posebne uvjete za obavljanje poslova svih radnih mjesta, pa tako i konkretnog radnog mjesta: pedagoga u školi u skladu sa odredbom člana 118. Zakona o radu;
- Da je tužena kao sastavni dio Pravilnika o radu od 13.07.2018. godine, donijela i Kriterije za izbor kandidata prijavljenih na natječaj za radna mjesta u osnovnoj školi, i to tri kriterija: godine radnog staža na istim ili sličnim poslovima, vrijeme provedeno na Zavodu za zapošljavanje nakon sticanja odgovarajuće stručne spreme i broj ostvarenih bodova na intervjuu;
- Da je ostvareni radni staž odraz radnog iskustva i realno predstavlja objektivni garant i kriterij za kvalitetno obavljanje konkretnog posla, da takvo bodovanje predstavlja legitiman i proporcionalan zahtjev te da detaljnim propisivanjem bodovanja ne postoji odredba koja bi predstavljala neizravnu diskriminaciju za tužiteljicu već joj je cilj da prednost kod zapošljavanja ima osoba sa većim stručnim znanjem stečenim kroz duži radni staž u struci;
- Da su imenovane komisije transparentno bodovale sve kandidate;
- Da je tužena tokom postupka dokazala da nije bilo diskriminacije i da je njeno postupanje u konkretnom slučaju bilo u skladu sa odredbama Pravilnika o radu od 13.07.2018. godine i Kriterijima za izbor kandidata;

Drugostepeni sud je prihvatio kao pravilne i potpune činjenične i pravne zaključke prvostepenog suda dodatno obrazlažući da diskriminacija nije učinjena vjerovatnom, obzirom da je tuženi dokazao da je se pri izboru kandidata za predmetno radno mjesto odlučivalo transparentno sa mogućnošću uvida u kopije tražene natječajne dokumentacije, te da se u konkretnom ne radi o kriterijima koji diskriminiraju bilo kojeg kandidata s obzirom na spol, jezik, vjeru i druga lična svojstva.

Neosnovano tužiteljica u reviziji prigovara da je pobijana presuda rezultat povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. u vezi sa članovima 191. stav 4., 231. i 8. ZPP.

Suprotno prigovoru tužiteljice, obrazloženje drugostepene presude sadrži razloge o odlučnim činjenicama koje su sudu poslužile kao stvarni i pravni osnov za donošenje odluke, pri čemu ti razlozi nisu nejasni, nepotpuni ili kontradiktorni, tako da obrazloženje drugostepene presude po svom sadržaju odgovara zahtjevu koji je u tom pogledu postavljen odredbom člana 191. stav 4. ZPP.

Pravilno je drugostepeni sud primijenio odredbu člana 231. ZPP jer je u obrazloženju svoje odluke ocijenio sve žalbene navode koji su od odlučnog značenja, pa tako i žalbeni navodi

o postojanju posredne diskriminacije od strane tužene, a koje razloge je naveo na strani trećoj, pasus četiri i pet, koji po svom sadržaju predstavlja odgovor na žalbeni prigovor, pri čemu su ti razlozi u dovoljnoj mjeri jasni i razumljivi.

Suprotno prigovoru tužiteljice, pravilno je drugostepeni sud zaključio da je prvostepeni sud sve izvedene dokaze cijenio u skladu sa odredbom člana 8. ZPP i na osnovu slobodne ocjene izvedenih dokaza utvrdio pravno relevantne činjenice u ovoj pravnoj stvari. Prvostepeni sud je u obrazloženju svoje presude opisao pojedinačnu ocjenu dokaza, doveo svaki ocijenjeni dokaz u vezu sa drugim dokazima i izveo zaključak o stepenu dokazanosti odlučnih činjenica.

Nije ostvaren ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužiteljica svoj zahtjev, kako to ponavlja i u reviziji, zasniva na tvrdnji da je bila diskriminirana u procesu zapošljavanja, smatrajući da ju je tužena stavila u nepovoljan položaj u odnosu na drugu osobu koja je tražila zaposlenje, dajući joj prednost na osnovu njenog radnog iskustva.

Pravilno su sudovi nižeg stepena primijenili odredbe članova 2. stav 1. i 15. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije BiH², odnosno odredbe članova 8. i 118. Zakona o radu F BiH³ kada su zaključili da tužiteljica nije diskriminirana odlukom tužene o prijemu u radni odnos druge osobe, odnosno da postupanje tužene nema obilježja ni direktne niti indirektne diskriminacije.

Diskriminacija postoji kada se prema određenim osobama različito postupa u odnosu na druge osobe, u istoj ili uporedivoj situaciji, zbog nekog njihovog ličnog (urođenog ili stečenog) svojstva, pri čemu različito postupanje uključuje svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti (član 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije).

Prema odredbi člana 8. stav 1. Zakona o radu F BiH zabranjena je diskriminacija radnika kao i osoba koje traži zaposlenje, s obzirom na njihova lična svojstva, dok je odredbom člana 10. stav 1. istog zakona propisano da je diskriminacija iz člana 8. ovog zakona zabranjena, između ostalog, i u odnosu na uvjete za zapošljavanje i izbor kandidata za obavljanje određenog posla.

Odredbom člana 12. stav 3. Zakona o radu F BiH propisano je da ako radnik odnosno osoba koje traži zaposlenje u slučaju spora iznese činjenice koje opravdavaju sumnju da je poslodavac postupio suprotno odredbi Zakona o zabrani diskriminacije, na poslodavcu je teret dokazivanja da nije bilo diskriminacije, odnosno da postojeća razlika nije usmjerena na diskriminaciju već da ima svoje objektivno opravdanje.

Prema odredbi člana 15. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije BiH kada osoba ili grupa osoba u svim postupcima predviđenim ovim zakonom, na osnovu njima raspoloživih dokaza, učine vjerovatnim da je došlo do diskriminacije, teret dokazivanja da nije došlo do diskriminacije leži na suprotnoj strani.

Za utvrđenje diskriminacije je bitno da se različito (nepovoljno) postupanje prema određenoj osobi (tužiteljici) može uporediti sa postupanjem prema drugoj osobi u sličnoj situaciji,

² „Službeni glasnik BiH“ broj: 59/09 i 66/16

³ „Službene novine F BiH“ broj: 26/16 i 89/18

odnosno komparatorom, koji se od žrtve diskriminacije razlikuje po nekoj pravno zaštićenoj osnovi iz člana 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije BiH.

Nesporno je da se druga kandidatkinja, R.L., nalazila u činjenično sličnoj situaciji kao i tužiteljica (pedagog koja se prijavila na natječaj za radno mjesto kod tuženog). Međutim, pravilno su sudovi nižeg stepena zaključili da je tužena tokom postupka sa stepenom sigurnosti dokazala da različito postupanje prema tužiteljici nije bilo uslovljeno nekom pravno zaštićenom osnovom iz člana 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije BiH. Također, niti postojanje dvije komisije, od kojih je jedna imala zadatak da zbroji bodove kandidata, a druga da obavi intervju sa njima, nije od značaja za pravilnost natječajne procedure, jer takvim postupkom tužiteljica nije dovedena u nepovoljan položaj budući da je identičan postupak proveden za sve prijavljene kandidate.

Postupanje tužene prilikom prijema u radni odnos protivkandidatkinje R.L., izvršeno je u saglasnosti sa Pravilnikom o radu tužene od 13.07.2018. godine, te Kriterijima za izbor kandidata prijavljenih na natječaj za radna mjesta, koja su sastavni dio navedenog pravilnika, gdje je članom 4. određeno da ostvareni radni staž kandidata nosi više bodova od vremena provedenog na evidenciji Službe za zapošljavanje. Navedeno bodovanje radnog staža predstavlja objektivni kriterij, bez bilo kakvog subjektivnog stava prema kandidatu, jer se svodi na zbrajanje vremena koje je kandidat proveo na radu, pri čemu veći broj bodova ima osoba koja je stručno znanje ostvarila kroz duži radni staž pa takva odredba nije mogla biti prilagođena određenoj osobi ili grupi osoba koje traže posao i takve radnje tužene namaju karakter indirektno diskriminacije u odnosu na pravno zaštićene osnove iz člana 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije BiH.

Tužiteljica nije učinila vjerovatnim da je zbog nekog ličnog svojstva dovedena u nepovoljniji ili manje povoljan položaj u odnosu primljenu kandidatkinju koja se nalazila u sličnoj situaciji, odnosno da je tužena povoljnije postupala prema primljenoj kandidatkinji zbog postojanja zaštićenog osnova tužiteljice iz člana 2. stav 1. Zakon o zabrani diskriminacije BiH, jer bi morala postojati uzročna veza između nepovoljnog postupanja tužene i ličnog svojstva tužiteljice. Nasuprot tome, tužena je dokazala da je u zakonito provedenom postupku, izvršeno bodovanje prema više kriterija bitnih za donošenje odluke i izvršen odabir najbolje rangirane kandidatkinje, cijeneći njeno dugogodišnje iskustvo na istim poslovima, pa imajući u vidu navedeno, u takvim radnjama tužene nema elemenata diskriminatornog postupanja prema tužiteljici i sprječavanja njenog zapošljavanja.

Kako nisu ostvareni revizijski razlozi, kao ni razlog na koji ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je primjenom odredbe člana 248. ZPP reviziju tužiteljice odbiti kao neosnovanu.

U skladu sa odredbom člana 397. stav 1. u vezi sa odredbom člana 386. stav 1. ZPP odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova nastalih u povodu revizije jer ista nije postigla uspjeh u revizijskom postupku

Predsjednik vijeća
Goran Nežirović, s.r.